

Arrest

nr. 231 128 van 13 januari 2020
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van bij advocaat T. BARTOS
Rue Sous-le-Château 13
4460 GRÂCE-HOLLOGNE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 9 januari 2020 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 30 december 2019 houdende een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 januari 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 januari 2020 om 10.00 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. VAN DEN BOSSCHE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. WALDMANN, die *loco* advocaat T. BARTOS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 30 december 2019 wordt de verzoekende partij onderschept op de luchthaven van Zaventem.

1.2 Op 30 december 2019 neemt de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde) een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies L). Dit is de bestreden beslissing, die op dezelfde dag aan de verzoekende partij ter kennis werd gebracht en die luidt als volgt:

“(…) Betrokkene werd gehoord door de LPA Brussel-Nationaal op 30.12.2019 in het Albanees

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer:

naam: C(…)

voornaam: M(…)

geboortedatum: (…)

geboorteplaats: (…)

en die verklaart volgende nationaliteit te hebben: Albanië

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

☐ *3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden;*

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor aanmatiging naam. Betrokkene werd namelijk onderschept op de luchthaven Brussel-Nationaal, hij identificeerde zichzelf aan de hand van een Grieks paspoort ((…)) onder naam van D(…) E(…). Dit bleek echter niet toe te behoren aan betrokkene. (PV HV.(…)/2019 van de politiezone van LPA Brussel-Nationaal). Gezien het bedrieglijk karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

☐ *artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde*

Er bestaat een risico op onderduiken

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of teruggrijping valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt.

Betrokkene maakt gebruik van de identiteit van een andere persoon namelijk: D(…) E(…) (°(…))

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor aanmatiging naam. Betrokkene werd namelijk onderschept op de luchthaven Brussel-Nationaal, hij identificeerde zichzelf aan de hand van een Grieks paspoort ((…)) onder naam van D(…) E(…). Dit bleek echter niet toe te behoren aan betrokkene. (PV HV.(…)/2019 van de politiezone van LPA Brussel-Nationaal). Gezien het bedrieglijk karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene naar de grens te doen terugleiden, nadat de grens werd bepaald, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen² om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of teruggedrijving valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt.

Betrokkene maakt gebruik van de identiteit van een andere persoon namelijk: D(...) E(...) (°(...))

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor aanmatiging naam. Betrokkene werd namelijk onderschept op de luchthaven Brussel-Nationaal, hij identificeerde zichzelf aan de hand van een Grieks paspoort ((...)) onder naam van D(...) E(...). Dit bleek echter niet toe te behoren aan betrokkene. (PV HV.(...)/2019 van de politiezone van LPA Brussel-Nationaal). Gezien het bedrieglijk karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene werd gehoord op 30.12.2019 door de LPA Brussel-Nationaal in het Albanees.

De grens zal worden bepaald in functie van artikel 28 §1 van de wet van 15/12/1980 nadat het risico op schending van artikel 3 EVRM onderzocht werd. Er zal ter zake een beslissing genomen worden waarbij de grens wordt bepaald en waartegen een schorsend beroep bij de RVV kan ingesteld worden.

De terugleiding naar de grens zal enkel kunnen worden uitgevoerd wanneer de grens is bepaald.

Vasthouding (...)"

1.3 Op 10 januari 2020 neemt de gemachtigde een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies), die op dezelfde dag aan de verzoekende partij ter kennis werd gebracht.

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen noch vertegenwoordigd. Artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) luidt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd.

Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Ten aanzien van de verzoekende partij is dit een onweerlegbaar vermoeden. Naar analogie met de (vaste) rechtspraak van de Raad van State inzake artikel 4, vierde lid van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State mag ten aanzien van de niet verschijnende noch vertegenwoordigde verwerende partij worden aangenomen dat er het vermoeden geldt dat deze partij instemt met de vordering, maar dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) er evenwel niet in alle omstandigheden toe gehouden is op dat vermoeden in te gaan. Dit zal met name niet het geval zijn wanneer hij tot de vaststelling komt dat de vordering duidelijk niet voldoet aan de ontvankelijkheids- of gegrondheidsvoorwaarden (zie G. DEBERSAQUES en F. DE BOCK, *Rechtsbescherming tegenover de overheid bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen*, Brussel, Vrije Universiteit Brussel, 2007, nr. 49). Een onderzoek van de ontvankelijkheids- en in voorkomend geval de gegrondheidsvoorwaarden van het beroep is derhalve vereist.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1 Artikel 39/57, § 1, laatste lid van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering wordt ingediend bij verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Vanaf een tweede verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, wordt de termijn teruggebracht tot vijf dagen.”

De onderhavige vordering is een in artikel 39/82, § 4, tweede lid van de vreemdelingenwet bedoelde vordering.

Zij werd ingediend binnen de tien dagen na kennisgeving van de beslissing waartegen ze is gericht. Zij is derhalve tijdig ingediend.

3.2 Overeenkomstig artikel 71, eerste lid van de vreemdelingenwet kan de vreemdeling die het voorwerp is van een maatregel van vrijheidsberoving genomen met toepassing van artikel 7, tegen die maatregel beroep instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen. In de mate dat de vordering ook gericht is tegen de beslissing tot vrijheidsberoving vervat in de bestreden beslissing, moet worden vastgesteld dat de Raad ter zake geen rechtsmacht heeft en de vordering onontvankelijk is.

3.3 Ambtshalve stelt de Raad met betrekking tot de overige onderdelen van de bestreden beslissing de onontvankelijkheid van de vordering vast. Naar de bestreden bijlage 13septies L zonder het gedeelte dat de vasthouding betreft, wordt verder verwezen als *“de bestreden beslissing”*.

De thans bestreden beslissing van 30 december 2019 bevat enerzijds een bevel om het grondgebied te verlaten, genomen overeenkomstig artikel 7, eerste lid van de vreemdelingenwet, en anderzijds een beslissing tot terugleiding naar de grens, genomen overeenkomstig artikel 7, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In de bestreden 13septies L wordt aangegeven dat de verzoekende partij verklaart de Albanese nationaliteit te hebben. Verder blijkt uit de motivering van de bestreden beslissing dat zij zichzelf aan de hand van een Grieks paspoort onder de naam van E. D. identificeerde, maar dat dit paspoort haar niet bleek toe te behoren. Verder blijkt uit het administratief dossier, met name uit een administratief rapport van 30 december 2019, opgesteld door de federale politie, dat de verzoekende partij tevens over een Albanees paspoort beschikt. Met betrekking tot dit document wordt als bijkomende informatie gesteld dat dit paspoort authentiek is en de verzoekende partij toebehoort.

Daarnaast stelt de Raad vast dat de gemachtigde met betrekking tot de terugleiding naar de grens het volgende motief heeft opgenomen: *“Betrokkene werd gehoord op 30.12.2019 door de LPA Brussel-Nationaal in het Albanees.*

De grens zal worden bepaald in functie van artikel 28 §1 van de wet van 15/12/1980 nadat het risico op schending van artikel 3 EVRM onderzocht werd. Er zal ter zake een beslissing genomen worden waarbij de grens wordt bepaald en waartegen een schorsend beroep bij de RVV kan ingesteld worden.

De terugleiding naar de grens zal enkel kunnen worden uitgevoerd wanneer de grens is bepaald.”

Vervolgens wijst de Raad erop dat het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten is afgegeven zonder termijn voor vrijwillig vertrek en gepaard gaat met een beslissing tot terugleiding naar de grens van het Schengengrondgebied. Op de vraag of het tegenstrijdig is om enerzijds een beslissing tot terugleiding naar de grens te nemen en anderzijds te stellen dat de grens later nog zal worden bepaald en op de vraag naar de uitvoerbaarheid van de thans bestreden beslissing, moet de Raad echter niet verder ingaan. Uit de bijkomende informatie die de Dienst Vreemdelingenzaken op 13 januari 2020 aan de Raad overmaakte, blijkt immers dat de gemachtigde op 10 januari 2020 een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) heeft genomen, die op dezelfde dag ook aan de verzoekende partij ter kennis is gebracht. Deze nieuwe beslissing bevat opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten en een beslissing tot terugleiding naar de grens. De beslissing vermeldt uitdrukkelijk *“nationaliteit: Albanië”*, verwijst naar een *“zonder verwijf”* terugleiden naar de grens en motiveert dat de verzoekende partij geen reden opgeeft waarom zij niet kan terugkeren naar haar herkomstland.

De Raad merkt op dat hij zich niet kan uitspreken over de vraag waarom de gemachtigde bij het nemen van de thans bestreden beslissing op 30 december 2019 heeft geoordeeld dat deze grens nog niet kon

worden bepaald, ook al beschikte hij op dat moment reeds over de informatie dat de verzoekende partij in het bezit is van een authentiek Albanees paspoort. In de bestreden beslissing wordt slechts verwezen naar een niet-bestaand artikel 28, § 1 van de vreemdelingenwet en een te voeren onderzoek met betrekking tot het risico op schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden. Dit neemt echter niet weg dat de gemachtigde geoordeeld heeft om tien dagen na het nemen van de bestreden bijlage 13septies L, een 'volwaardige' bijlage 13septies te nemen, waarin niet langer wordt verwezen naar een nog te bepalen grens waarnaar de verzoekende partij zal worden teruggeleid. Bijgevolg blijkt uit deze handelswijze dat de thans bestreden beslissing impliciet doch zeker is opgeheven. Uit de rechtspraak van de Raad van State blijkt immers dat wanneer de overheid na een nieuw onderzoek van de zaak een nieuwe beslissing neemt, zij moet worden geacht haar eerste beslissing impliciet te hebben ingetrokken dan wel opgeheven en te hebben vervangen door die nieuwe beslissing, die een nieuwe uiting van de wil van de overheid uitmaakt (cf. RvS 25 juni 2009, nr. 194.637).

Bijgevolg blijkt dat de bestreden beslissing van 30 december 2019 op 10 januari 2020 impliciet, doch zeker door het bevoegde bestuur werd opgeheven.

Zoals weergegeven in de akte van kennisgeving van 10 januari 2020, is het nieuwe bevel om het grondgebied te verlaten met terugleiding naar de grens vatbaar voor een beroep, desgevallend een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bij de Raad.

Door het vervangen van de in de thans bestreden bijlage 13septies L van 30 december 2019 vervatte beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten met terugleiding naar de grens, door de in de bijlage 13septies van 10 januari 2020 vervatte beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten met terugleiding naar de grens, is de vordering wat betreft de thans bestreden beslissing zonder voorwerp geworden en bijgevolg onontvankelijk.

Ter terechtzitting van 13 januari 2020 sluit de verzoekende partij zich aan bij de analyse van de waarnemend voorzitter dat de bestreden beslissing in de geschetste omstandigheden werd opgeheven en dat de vordering aldus zonder voorwerp is geworden.

3.4 De vordering tot schorsing is in zijn geheel onontvankelijk.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien januari tweeduizend twintig door:

mevr. I. VAN DEN BOSSCHE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. CLAESEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. CLAESEN

I. VAN DEN BOSSCHE